

forskjellig Vis gjør sig nyttige i Samfundet under Ledelse af den Kirke, de hører til, — der er jo en stor Rigdom paa Sekter — eller de giver sig af med almindelig Velgjørenhed eller med Undervisning eller Politik, eftersom deres Forhold nu er.

I de nyere Dele af Landet, imod Nord og Syd, maa den ugifte Kvinde tage virksom Del i alt dette, endnu mere end den ugifte Kvinde i de østlige Dele af Landet; i Norden og Syden er nemlig Størstedelen af Beboerne Mænd, som har forladt de østlige Egne for at søge sig et nyt Hjem og nye Livsforhold; Kvinderne føres altsaa ind i mere eller mindre uciviliserede Samfundsforhold og er nødte til at tage Del i det grundlæggende Kulturarbejde.

Der frembyder sig naturlig det Spørgsmaal, hvorfor der er saa mange ugifte Kvinder i den østlige Del af Landet. Simpelthen fordi den højere Dannelse, som de unge Kvinder dér faar, gjør dem mindre tilbøjelige til kun at følge Naturens ligefremme Tilskyndelse ved Indgaaelsen af Ægteskab; de foragter ikke disse Tilskyndelser, men de ønsker fremfor alt, at dette hellige Forhold i Livet virkelig skal være en sjælelig og aandelig Forening. Ægteskabet er det højeste Maal for den dannede Kvindes Ærgjerrighed, men selv midt ude i Vesten, hvor Mændene er i Flertal, vil hun hellere være ugift end indgaa en Forbindelse, som ikke svarer til de aandelige Krav, hun maa stille, naar det gjælder et livsvarigt Fællesskab.

Under denne Tingenes Tilstand opstaar der et andet Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om at have mange Børn. Der er ingen Tvivl om, at denne daglig voksende dannede Klasse ikke ønsker at have flere Børn, end den er i Stand til at opdrage og i Fremtiden skaffe en Stilling, som er et meneskeligt Væsen værdig. Det maa derfor indrømmes, at man meget sjælden finder mange Børn i amerikanske Hjem; de fleste indskrænker sig til 2—3; og 4—8 Børn i en Familie er meget usædvanligt og træffes i Regelen kun blandt rige Folk. Grunden hertil er ikke blot, at Kvinderne ikke vil have det Besvær at føde og opdrage disse Børn; Grunden er langt snarere, at Manden ønsker at gjøre det bedst mulige for disse Væsener, som han har paataget sig Ansvar for ved at kaste dem midt ind i denne Verdens store Kamp for Lykken. Baade Mand og Hustru siger i Reglen som saa: »Det vi ikke har, det kan vi heller ikke elske, og vi kan heller ikke sørge